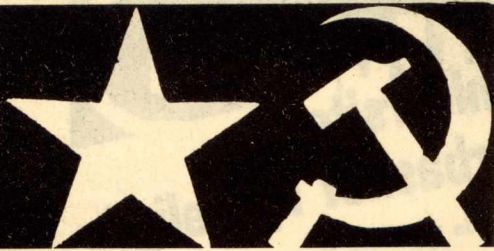

oppbrudd

5
1974

AVISA TIL NORGES KOMMUNISTISKE STUDENTFORBUND, UNIVERSITETET I OSLO

9. ÅRG.

STANS DE PEDAGOGISKE
HØGSKOLENE !

Det blir ei hovedoppgave i interessekampen på universitetet i høst å reise masseprotest mot de pedagogiske høyskolene. I dag er kjernepunktet for staten og monopolkapitalen å få et skikkelig grep om lærerutdanninga. Men dette er bare første skritt. Staten planlegger å legge om all høgre utdanning. Den kampen vi starter i høst, vil bli langvarig. Det første slaget står om de pedagogiske høyskolene.

Staten vil nå lage en felles struktur for lærerutdanninga. De pedagogiske høyskolene (PH) vil utdanne lærere for alle nivåer fra førskole til gymnas. De betyr nedkorting av studietida: Etter 3 eller 4 år kan lærere fra PH undervise i ungdomskolen, etter 6 år i gymnas. Tilsvarende for universitetet i dag er 5 og 7-8 år. Lærerutdanninga på universitetet undergraves altså fullstendig. Hvorfor skulle staten bevilge noe særlig til langsom universitetsutdanning dersom PH fyller behovet? Universitetet vil bli nødt til å tilpasse seg det nye systemet. Det betyr at to-fagsordning og vektfall kommer inn — forberedelsene ser vi alt i dag, gjennom planer om ny cand. mag. ordning, kjernegrunnfag o.l. På de nye pedagogiske høyskolene skal det bli et strømlinjeforma opplegg med oppsplitting i småfag og halvårsheter, 14-dagers kurs, månedskurs. Dette skal det altså bli gode lærere ut av, lærere med 6-7 undervisningsfag f.eks. også universitetet vil tvinges til å innføre slike ordninger.

Ingen skal påstå at dagens utdanning på universitetet er ideell. Likevel gir den muligheter til faglig fordypning og grundighet. Dette er imidlertid ikke rasjonelt nok for monopolkapitalen. Den trenger lærere med overflatiske kunnskaper i mange fag, så de kan gi den

kommende arbeidskrafta de underviser ei overflatisk »allmennutdanning» innafor den nye enhetsskolesystemet. Den trenger teknikerlærere med kombinasjon av mange fag. Disse faga skal »læres» i løpet av langt kortere tid enn i dag — 3, 4 eller 6 år. Arbeidspresset vil øke enormt, mens kunnskapene blir dårligere.

Vil vi at universitetet skal innføre et sånt system? Nei! Derfor må vi slåss mot de pedagogiske høyskolene — for forsvar av universitetsutdanninga!

FELLES KAMP —
ANDRE KOMMER ETTER.

I dag rammes den delen av studentene som skal bli lærere først. Men i ei rekke andre fag utarbeides nå forslag til liknende omlegginger. Hensikten er å omstrukturere all universitetsutdanning slik den er i dag og få skilt mellom nivåer (pedagogiske høyskoler, distrikthøyskoler, universitet). Først vil dette ramme »grunnutdanning». Derfor må vi se på de pedagogiske høyskolene som en forpost, de vil forberede nye tiltak. Derfor er kampen mot PH-systemet noe som angår alle studenter. Om disse høyskolene stanses, vil det få betydning for hele universitetet. Omlegginga av lærerutdanninga er statens spydspiss i dag. Knekker vi denne

spissen, vil hele spydet bli merka av det. Det vil bli langt vanskeligere å få anna universitetsutdanning integrert i den nye utdanningsstrukturen.

HVA VIL SKJE I HØST?

Det er lovvedtak på at pedagogiske høyskoler innføres 1/1 1975. Derfor må vi i høst reise masseprotester for å få omstøtt dette vedtaket. På universitetet vil det bli holdt en massekonferanse om høgre utdanning midt i oktober. Denne konferansen må munne ut i en protestaksjon som samler det som samlas kan mot lova og mot statens utdanningspolitikk. Saka må tas opp på allmannamøter, i fagutvalg, på seminarer. Studenter som skal bli lærere, særlig på HF og Mat.

Nat., må spesielt mobiliseres mot lova.

Vi har satt lærerutdanninga i brennpunktet. Men vi må slåss mot statsbudsjettet, som er statens metode for å tvinge universitetet til å tilpasse seg planene for høgre utdanning. Vi må reise kamp mot sjølrasjonalisering og indre lukking — som bare legger forholda til rette for statens planer om å knuse den nåværende grunnutdanninga på universitetet. Alle slike tiltak er ledd i statens utdanningspolitikk, og alle lokale og sentrale slag mot dem er ledd i å bekjempe denne politikken!

La oss gjøre høsten sur for staten og monopolkapitalen!

INGEN PEDAGOGISKE HØGSKOLER FRA 1. JANUAR 1975!

REAKSJONENS SANNE ANSIKT.

Men under denne tynne fernissen av show og sjøldyrkelse står en konsekvent reaksjonær politikk direkte rettet mot linja om DNS i folkets tjeneste. Dette betyr at vi skal ta DKSF alvorlig. Kampen mot disse kreftene i høstens DNS er åpen klassekamp. I praksis har de hittil markert hvilken side de står på med en fanatisk kommunisthets og ved å f.eks. på det første DNS-møtet konsekvent gå i mot resolusjonene om studentenes støtte til de streikende kjøttarbeiderne og heisemontørene, og om kampen mot tvungen voldgift. At de også motarbeider studentenes kamp for demokratiske rettigheter på lærerstedene, som er sterkt truet bl.a. i OT. prop. 63 »Lov om endring i lov om Universitetet i Oslo» forundrer sjølsagt ingen som kjenner til DKSFs linje når det gjelder hvordan studentrepresentantene skal velges, og deres ansvarsforhold til de studentene de er valgt til å representere.

I pakt med denne konsekvente reaksjonære linja trampklappet DKSFerne til en av innledningens sitater fra Morgenbladet: »Vi kan takke Gud for at vi har CIA» og »: forts. bakside

Er
universitets-
politikk
kjedelig?

NEI !

I siste nummer av NSUs organ Studentforum stiller redaktøren Ivar Sekne (SV) det intelligente spørsmålet: »Er studentenes »fagforening» »rompetung»?». Og svarer bekræftende. Ikke bare det — hele studentbevegelsen er prega av »trøtthet og fantasiløshet». Og årsaken til denne fortvilte situasjonen er at studentene ikke lar seg bevege til å kjempe aktivt mot økonomisk og faglig forverring». Det verste er at dette bare vil fortsette, skal vi tru redaktøren rett, helt til det skjer »en kvalitativ forverring av våre kår». En skulle kanskje håpe at redaktøren i avisa til studentenes »fagforening» hadde lært noe av kampen mot Ottosenkomiteen, mot lukking, lånekasseaksjonen. Men nei. Her er det visst bare sorgen.

Vi synes redaktør Sekne sjøl markerer en »dyptgående trøtthet og fantasiløshet» for å bruke hans egne ord. Han gir ikke ei eneste linje som antyder at det er mulig å bekjempe angrepa på utdanningsverket. Ikke et fnugg av tillit til studentmassene er å se. Er det mulig å stå i ledelsen for interessekampen med ei sånn holdning? Nei. Vi tror ikke det. Og heller ikke de andre »linjene» i Studentforum gir noe særlig håp for kampen.

»MOTEKSPERTISE» ELLER
KLASSEKAMP?

NSUs leder Gerd Liv Valla (SV) lanserer den ikke særlig nye tanken at vi må bli »moteekspertise» og oppprioritere fagkritikken, for å tenne kampgløden. Vi må se å få heva bevissthetsnivået så vi kan slåss »med perspektiv» og interessekampen ikke blir »et mål i seg sjøl». Men, naturligvis må det være et mål i seg sjøl å slå tilbake staten og monopolkapitalens angrep. Interessekampen er altså klassekamp!

Kommunistene har alltid prioritert slik kamp mot klassefiendens aktuelle angrep. Reaksjonære tiltak fra stat og monopolkapital kan ikke kritiseres i hjel. De må slås tilbake. »Moteekspertise» kan ikke stanse disse angrepa. forts. →

Borgerskapet til valg i DNS:
Antikommunisme
og støtte fra kapitalen

Dette har vi til nå sett av DKSFs korstog i DNS:

Et gigantisk valgkampopplegg med borgerlig markedsføring etter mønster av amerikansk presidentvalg; show, tomme slagord og gallionsfigurer. Tidligere Snoopy, men nå Lars Groth! Og alt dette understøttet med kapitalinnsprøytninger fra de samme reaksjonære krefter som sto bak Groths valgkampopplegg for JA-til-EF-aksjonen i 1972.

På høstens første lørdagsmøte i DNS, jublet tilbederne ekstatisk til en armhevende Groth i beste Nixon-stil, så fort han viste seg på talerstolen. »Humoren og miljøet» skal gjeninnføres i DNS! For DKSF har dette alltid betydd et studentikos forum med navlebeskuung av »den akademiske ånd og broderskab».

Klipp fra Studentforum

HVORFOR ER UNIVERSITETS- POLITIKK SÅ FORBASKET KJEDELIG?

I et TV-program for en måneds tid siden
munnen til Torbjørn Bernthe-
tunge. Han m-

SKAL FAGKRITIKK BLI ET
REFORMISTISK HALMSTRÅ?

La det være klart: Vi er for en fagkritikk i folkets tjeneste. Men vi mener at dette ikke skal bli noen unnskyldning for at reformister er kommet til kort i interessekampen. Fagkritikk er ikke noe halmstrå som studentene kan klamre seg til fordi interessekampen er «så kjedelig», «vanskelig» osv. Skal fagkritikk i det hele tatt få muligheter på universitetet i framtida, må vi i dag slåss mot hovedframstøta. Den fagkritiske linja gjør ikke det. I bunn og grunn er det ei reformistisk linje. Den vil forandre utdanningsverkets funksjon under kapitalismen ved å forandre (innenfra) den ideologien som utdanningsverket sprer. Ei slik linje kan i høyden føre fram for et fåtall, men ikke for massene.

Denne linja bygger på et behov for ideologisk avklaring som er reelt nok, men som ikke kan overordnes arbeiderklassens interesser. I steden må vi bygge på åssen studentene og arbeiderklassen blir ramma av staten og monopolkapitalens utdanningspolitikk. Og vi må spørre: Åssen kan studentkampen best tjene opp under klassekampen?

KLASSEPERSPEKTIVET.

Utdanning er viktig for produksjonen. I dag styrker monopolkapitalen seg ved å få et strammere grep om utdanninga og dem som utdannes. To klassers motstridende interesser møtes innafor utdanninga. Under monopolkapitalens diktatur blir ikke utdanningssystemet lagd for å tjene arbeiderklassen. Det betyr at det først er under sosialismen at f.eks. universitetet vil bli i samsvar med arbeiderklassens behov. Men så lenge utdanningsverket er borgerlig, har arbeiderklassen behov for at det gir muligheter for å utvikle kunnskaper som er til nytte for klassekampen og at undertrykkinga i utdanningsverket ikke øker. Derfor er et borgerlig universitet med en relativ sjølstendighet å foretrekke framfor et borgerlig universitet direkte underlagt staten. Derfor er en lærer med faglig innsikt å foretrekke framfor en lærer som er nødt til å basere seg på statens læremiddelpakker.

Det er klart at arbeiderklassen har behov for kommunistiske og sosialistiske studenter. Dette er bl.a. vår oppgave å ivareta. Men ei masseutdanning helt etter monopolkapitalens behov kan aldri kompenseres av noen hundrer eller tusener marxistiske forskere.

Klassekampen på universitetet dreier seg først og fremst om staten og monopolkapitalen skal få tilpassa universitetet til sine aktuelle økonomiske og politiske behov.

Skal vi ivareta studentmassen og arbeiderklassens interesser, må vi rette hovedslaget mot omlegginga av utdanningsverket, mot nivåsenkning i utdanninga, mot nedkorting av studietida, mot integrering av de forskjellige faga og utdanningsveiene i ett statskontrollert system, mot «flek-

sible» lærere. Bare dette er virkelige klasseperspektiver.

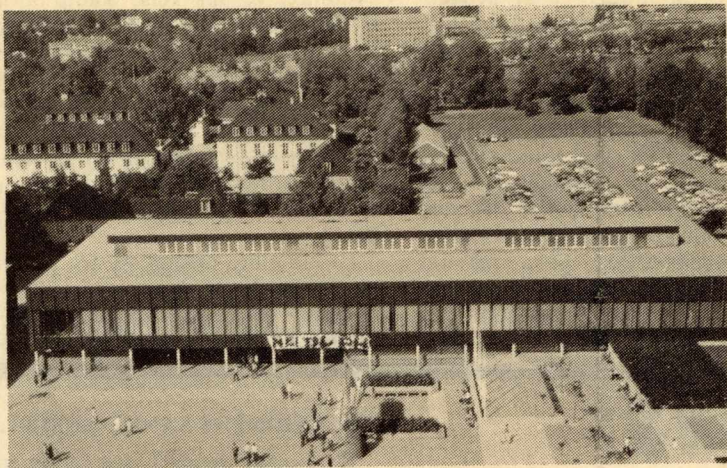
»ENHETSLINJA»

Marxist-leninistene er i lengre tid blitt skjelt ut for at vår såkalte enhetslinje har ødelagt studentkampen. Denne linja blir stadig framstilt som flat og klasseløs. Vi vil forene kreftene fordi det vil tjene arbeiderklassen og folket, det vil tjene sosialismens sak dersom vi greier å stanse framstøta, ja om enn bare noen av dem. Har «fagkritikerne» overhodet sånne ting i tankene når de fyrer løs mot «enhetslinja»?

Alle vil ikke ha de samme målsettingene med kampen som oss, det er riktig. Derfor vil det også med nødvendighet finnes ulike linjer innenfor en interessekampfront. Det vil bli kamp mellom disse linjene. Ja, det er kamp. Gjennom denne artikkelen har vi f.eks. kritisert ledende SVere for vakling. Vi vil fortsette å gjøre dette samtidig som vi ønsker å stå sammen i kampen.

Men det er opplagt at reformister ikke kan lede kampen i dag. Isædenfor å gå i spissen, kommer de moraliserende i Studentforum og syter over at «ingen gjør noe». Vi får berolige dem med å si at NKS kommer til å gjøre noe, at studentmassen kommer til å gjøre noe. Vi får tru at en sann bevegelse også kan få en redaktør av Studentforum til å våkne opp av dvalen.

MOT ALLE NEDERLAGSLINJER I INTERESSEKAMPEN!

STATEN STRAMMER INN

I disse dager skal Odelstingsproposisjon 63, «Lov om endring i lov om Universitetet i Oslo», behandles av Kirke- og Undervisningskomiteen. Det nye forslaget sies å være et framskritt når det gjelder studentrepresentasjon og stemmerett i alle saker i råd og utvalg. Likevel er lova et klart angrep på de demokratiske rettene våre.

For det første er dette ei rammelov, dvs. at Stortinget overlater til regjeringa å gi detaljerte regler til enhver tid. Blant annet gjelder dette saker som valgordninga ved valg til råd, utvalg styrer og Studenttinget. Det gjelder også fastsetting av ulike grupperes representasjon i fakultetsrådene. I § 39 sies det: «Studentorganer skal ivareta studentenes interesser ved Universitetet. Regler om studentorganer gis av Kongen.» Departementet sier sjøl at en slik

apropos

Nasjonalsosialistane har starta «atakket på arbeiderklassen» les vi i siste nr. av *Gnisten*, avisa til dei verkelege kommunistane sitt universitetslag KUL. Her faldar KUL ut nokre heilt banebrytande teoriar for marxismen. Vi siterer:

«Imperialismen er en historisk progressiv økonomisk utvikling...» Vi må berre ikkje late oss blinde av at denne «progressive historiske utvikling foregår i en avskyelig form av menneskelig fornedrelse.» Det er heilt reaksjonært å kjempe mot konkrete sider ved

folkens! Det er så progressivt, så progressivt. Og å kjempe mot det er både svart og reaksjonært. Sjølv sagt må det og vere reaksjonært å slåss mot arbeidsløyse, dyrtid, krigar, ja i det heile teke mot all naudsynthe tendensar under imperialismen. Vi kan t.d. ikkje kjempe mot ein imperialistisk krig, alle slike krigar er historisk progressive hendingar, rett nok i «en avskyelig form av menneskelig fornedrelse». Tenk på alle dei reaksjonære parolane den småborgarlege Stalin kom med i trettiåra!

KUL: TEORETISK GJENNOMBROT!

denne utviklinga, som t.d. avfolking, framandarbeidarproblemet osv. Ja, det er beint fram nasjonalsosialistisk.

Slik står det og då må det vel og vere god marxisme. Proletarar og kapitalistar har i det heile sams interesser av denne utviklinga. *Gnisten* nok ein gong: «Det nytter ikke å sortere ut 'proletariske premisser' og 'monopolkapitalistiske premisser' innen denne utviklingen.» Nei det er klart. Men vi undrar litt likevel – skal ikkje arbeidarane kjempe mot noko i denne utviklinga? Å nei då. Ikkje eit ord om slik kamp finn vi i denne *Gnisten*. For imperialismen er jo så viseleg innretta. Til dømes finn folk arbeid berre dei ser seg litt om etter meir progressive område. Som i Vest-Europa. Så berre flytt iver,

Ein får reint vondt.

No er det berre ei sak: KUL seier ikkje dette om krigar og sånt, endå dei meiner det. Kvifor det? Nei, det kjem seg vel av at det høyrer litt latterleg ut liksom. Ikkje ein gong ein Jørgen Sandemose greier å forsvare dette som god marxisme framfor hopen av småborgarlege sosialistar og arbeidarromantikarar. Dei kan jo ikkje få inn i nøtta alt det progressive som imperialismen har stått for. Ille er det! Sit ikkje KUL her og lagar gjennomgripande nyvinningar, og så vert desse sanne marxistane hengde ut til spott og spe i ekle og arkaiske aviser! Denne imbesille ignoreringa av den progressive imperialismen leier berre fram til småborgarlege illusjonspolar, slike som *Nei til EEC, Nei til fri arbeidsmarknad, Noreg ut av*

NATO, Kamp mot begge supermaktene.

Og no må det vel og bli klart ein gong for alle at det er to progressive klassar i Noreg: proletariat og borgarskap. Og så er det ein reaksjonær: småborgarskapet.

Men kvifor har folk så vanskeleg for å sjå alt dette progressive då, undrar vi. Kvifor...? Sludder, seier dei i KUL, det strøymer då på folk... øh, proletarar, til byar og tettstader over heile verda. Dei er tvillaust fylte av vissa om at dei tek del i ei progressiv utvikling!

Ja, ein får berre bøye seg i støvet. Her ligg det jo verkeleg duka for visjonar... Tenk på studentane! No kjem monopolkapitalen og omformar heile utdanninga frå storkna, småborgarlege universitet til moderne og progressiv stroproduksjon, *fabrikkuniversitetet, proletarstudenten!* Vi vert reint varme om hjartet, og vi har jo KUL i rekkjene våre til å propagandere for dette her... så no kjem vi nok til å strøyme til dei pedagogiske høgskolane med seks og sju og åtte fag. For eit skritt dette vil vere på den progressive vegen, vegen til det nye mennesket som Marx drøymde om, som er arbeidar om føremiddagen, student om ettermiddagen og kunstnar om kvelden! At dette kan skje under imperialismen! Nei, no vert det å kappast om å korte ned på studietida og slutte opp om den naudsynthe utviklinga med entusiasme! KUL, vi er takksame. – Var det no berre ikkje for desse småborgarlege sosialistane med all si idylliserte småutdanning...

DNS forts.

Denne kreftbyll (de progressive – vår ann.) må skjæres bort! Til det siste kan de sikkert få mange gode tips av sine ideologiske kollegaer i Chile. Ytterligere understrekning av hvilken side de står på, gjorde formannskandidaten «himsel», Lars Groth, da han på spørsmål om hvordan han stilte seg til rettsforfølgelsene av Narve Trædal, konkluderte med «Jeg må si at jeg fullt ut støtter rettslige forfølgelser mot ham!».

Reaksjonen forsøker også å ta knekken på frontorganisasjoner som f.eks. Palestinakomiteen og Kvinnefronten. Disse skal «feies ut»

grense vår direkte kontroll med dem nettopp nå når den setter i verk ei svær omforming av utdanninga som utvilsomt vil føre til hard motstand fra studenter, lærere og andre ansatte. For at staten ikke skal få sine planer gjennom, krever vi at følgende punkter tas ut av rammebestemmelsene og eksplisitt tas inn i lova:

- 1) Alle grupper må få bestemme si valgordning sjøl.
 - 2) Instituttene er grunnenheten i alle valg. Bare når alle instituttene på et fakultet er enige om det, kan valg avholdes fakultetsvis.
 - 3) Studentene har rett til å tilkalle sine valgte representanter når de finner det nødvendig.
 - 4) Universitetets sjølstyre må forsvares – ingen næringslivsrepresentanter i organer med besluttsende myndighet.
 - 5) Lova må ikke gi adgang til generell lukking.
- La oss slå tilbake alle angrep på våre demokratiske rettigheter.

fra sine kontorer i U 11 med begrunnelse i at leieinntekter av disse lokalene skal berge Chateau Neuf fra den økonomiske krisa! Som om eventuelle leieinntekter fra disse små lokalene i 2. etasje på U 11 har noen som helst økonomisk betydning!

FRONT MOT HØYRE!

DKSFs krampaktige frieri til andre politiske grupperinger som f.eks. Senterstud., med pjatt om interessefelleskap og bønn om støtte til sitt anti-venstre korstog, falt imidlertid fullstendig i fisk på det første lørdagsmøtet. For representanten fra Senterstud. mente sjølv sagt de ikke var noe å satse på.

Det at DKSF forsøker å fri til Senterstud. og de andre midtgrupperingene, viser hvor viktig det er for disse grupperingene å klargjøre politisk avstand til DKSFs linje som klart viser at de er monopolkapitalens representanter i DNS. Og at de i alle sammenhenger vil stå på dennes side i DNS' forhold til interessekampen, og klassekampen forøvrig i Norge. DKSFs reaksjonære linje skal ikke seire i DNS, ikke en gang om de greier å mobilisere alle sine «akademiske» besteforeldre pluss vårens russekull fra åsen til valget i høst!

ENHET STUDENTER – ARBEIDERE PÅ KLASSEKAMPENS GRUNN

JAG REAKSJONEN UT FRA DNS!

Oppbrudd utgis av Norges Kommunistiske Studentforbund ved Universitetet i Oslo og kommer ut hver 3. uke.
Ansv. redaktør: Ole P. Jupskås
Adresse: Postboks 115, Blindern, Oslo 3.

A/S Duplotrykk